

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- lampiónový průvod
- zásah hasičů
- rozsvícení stroměčku
- střípky z městečka

Číslo 11

Listopad 2011

Ročník 15

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE SE PYŠNÍ NOVOU STŘECHOU

Nejrozsáhlejší a nejdražší opravu střechy ve své historii má za sebou Kostel Nejsvětější Trojice v Mlázovicích. Výdaje přesahující 1,5 miliónu Kč pomohly odstranit havarijní stav hrozící zřícením celé konstrukce.

Do stavby se dlouhá léta, s výjimkou opravy fasády na náklady obce, neinvestovalo. Nejhorší byl stav střechy, do které na desítkách míst zatékalo. Při podrobnější prohlídce odborníci zjistili, že je vážně narušena statika krovu a hrozí propadnutí malé věže přímo do prostorů kněžiště. Proto byla zpracována podrobná projektová dokumentace a Mlázovice začaly intenzivně zajišťovat finanční prostředky na záchranu. Plánované metody opravy a použité materiály se podrobně konzultovaly se státní památkovou péčí.

V roce 2011 bylo městečko úspěšné se svojí žádostí o dotaci u Ministerstva kultury a obdrželo 500.000 Kč. Společně s další dotací od Královéhradeckého kraje, z programu obnovy venkova, ve výši 428.000 Kč, příspěvkem Římskokatolické farnosti ve výši 60.000 Kč a spoluúčastí obce ve výši 400.000 Kč se podařilo získat potřebnou částku a dlouho připravované práce mohly být zahájeny.

Na obecní úřad se obrátilo několik občanů, kteří se dotazovali, proč byla tak

náročná akce zahájena až počátkem září. Obávali se, že ji nelze ukončit v průběhu trvání solidního počasí. Bohužel, jiná cesta nebyla možná, neboť informací o přidělení finančních prostředků obdržely Mlázovice až koncem srpna 2011.

Naštěstí, počasí bylo shovívavé a nejsušší podzim za posledních sto let umožnil téměř bezproblémový chod naplánovaných prací. Odborná firma provedla rozsáhlou opravu krovu, především nosné konstrukce malé věže. Kromě výměny patek trámů (celé nebylo možno vyměnit bez demontáže kompletního krovu), se tesaři soustředili na přizvednutí nosných trámů a věže, aby netlačily na kostelní klenby. Dále bylo provedeno nové laťování, očištění krovu a jeho impregnace proti dřevokazným houbám a hmyzu.

Mezitím byly provedeny nátěry obou věží horolezeckou technikou. Po špatných zkušenostech z minula, aplikovali natěrači speciální dvousložkovou barvu německé výroby, která by měla mít dlouhou životnost a především zabráňuje odlupování nátěru uvolňováním nezoxidovaných částí.

Dále pokrývači položili pálenou střešní krytinu – tašky bobrovky. Kompletní výměny se dočkaly okapy, svody,

úžlabí a další klempířské prvky. Vše je nově z barveného bezúdržbového hliníku s dlouhou životností.

Nová střecha je i na zákristii a její přístavbě. Tady bobrovky nahradily děravý plech. Na kostele byly rovněž instalovány sítě proti ptákům ve věžích a uklize na po sto letech půda. Při výřtu provedených prací se jeví jako detail oprava fasády a říms, které narušila voda zatékající z proděravěných okapů.

To, co se před několika lety zdálo jako nemožné, je skutečností. Mlázovický kostel se dočkal zbrusu nové střechy, s řadou dalších úprav a doplňků. Občané si mohou oddychnout, pád jeho střechy již nehrozí. Kulturní památka a dominanta městečka vstoupila s novým vzhledem do dalších let.

MLÁZOVICE POSTAVÍ PŘÍŠTÍ ROK NOVÝ SBĚRNÝ DVŮR

Městečko bylo úspěšné se svojí žádostí o dotaci a obdrží téměř 5 miliónů Kč ze Státního fondu životního prostředí. Nový sběrný dvůr i s vybavením bude postaven v roce 2012.

Mlázovická Radnice slaví obrovský úspěch. Napodruhé uspěla v těžké konkurenci s projektem výstavby sběrného dvora a obdrží z Operačního programu životního prostředí 4 840 000 Kč. Další půlmilion přidá samotné městečko jako svoji spoluúčast.

Namísto dosavadního místa pro shromažďování odpadů vznikne zbrusu nový sběrný dvůr, včetně pořízení potřebných technologií. Kromě mlázovických občanů jej budou využívat i sousední obce Lužany, Konecchlumí, Choteč, Svatojanský Újezd a Šárovce Lhota. Na vzájemně výhodné spolupráci se dohodli představitelé obcí již před dvěma roky.

Žádost byla původně podána již v roce 2009, ale tehdy těsně neuspěla. Ve výzvě roku 2011 však po úpravách ano. Zisk výrazné dotace je cenný také tím, že se jednalo s největší pravděpodobností o poslední možnost ucházet se o podporu tohoto typu projektu. Ze stejného programu bude vybudován nový sběrný dvůr v Hořicích, v minulosti jej postavili také na Pecce či v Sobotce.

Výstavba by měla začít na jaře roku 2012, do podzimu by mělo být zkolaudováno. Postaveny budou přístřešky pro různé typy odpadů, nový plot a speciální protipožární zeď, instalovány pojezdové brány a vyasfaltována manipulační plocha. V rámci projektu budou pořízeny velkoobjemové kontejnery pro jednotlivé typy odpadů. Tím dojde k výraznému nárůstu kapacity dvora a značné úspoře pracovních sil. Městečko bude muset vy-

řešit ze svých zdrojů pořízení kontejnerového nosiče, který bude všechny sběrné nádoby obsluhovat.

Občané se rovněž dočkají nového štěpkovače. Skončí tak pálení větví na zahrádkách a obtěžování sousedů. Rozšíří se i sortiment odpadů, které bude možné na sběrný dvůr odkládat, stejně jako se rozšíří provozní doba zařízení. Pro obsluhu je připraveno nové zázemí, v projektu nechybí ani odkanalizování celé plochy. Následně pracovníci městečka provedou úpravy zeleně.

Pro Mlázovice znamená poskytnutí další dotace z evropských fondů zásadní pomoc, která umožní občanům nakládat s odpady na světové úrovni. Aniž by se městečko zadlužilo, vybuduje zařízení potřebné pro každého a výrazně tím přispěje ke zkvalitnění péče o životní prostředí v našem regionu.

POKRAČOVÁNÍ SERIÁLU LEGIONÁŘI Z MLÁZOVIC - 6. DÍL

Před dvěma lety vycházel v Mlázovickém zpravodaji seriál o legionářích z 1. světové války, kteří se narodili nebo žili v Mlázovicích. Toto vyprávění vzbudilo velký ohlas u našich čtenářů. Jeho autor, pan Ivo John, obdržel další velmi zajímavé materiály k tomuto tématu, proto se rozhodl napsat jeho pokračování, které Vám přinášíme. Pokračování z minulého čísla:

To rakouská vláda dosti podporovala, proto během několika dnů byla Janovi žádost doručena s kladným vyřízením, takže druhý den odjel domů do vlasti.

Po Janově odchodu byla další lékařská prohlídka a Ladislav již byl uznán zdravý a musel se druhý den odebrat s velkým počtem vojnů k pluku do kasáren. Zde byl přidělen k první setnině čtvrté čety. Takto zařazení k službě do kasáren byli i Rejl a Bezstarosta. U jeho čety byl velitelem Šorm z Jičina.

Uplynul opět delší čas od jeho příchodu a na cvičišti každé ráno mimo neděli bylo cvičení v prostorách kasáren. Při obědě se zadíval na jednoho vojína z kuchyně a poznal v něm bratra svého švagra z Bezníku. Rychle k němu zamířil, aby se s ním pozdravil. Udiveně se na něho zahleděl a pravil: „Ani jsem vás zde nemohl poznat a jak se to stalo, že jste zase narukoval do Soproně?“ On pravil: „Musel jsem jet k vojenské komisi do Josefova, tam mě uznali za schopného a podle příkazu jsem tady.“

Když přišla setnina z odpoledního cvičení, vyšel si Ladislav v době volna z kasáren na procházku. Procházaje se po ulici, spatřil proti sobě přicházet dva vojiny, které hned na první pohled poznal. Byli to krajané ze sousedních vsí, konkrétně Lánský z Želejova a Nálevka z Vidoně. Následující den bylo velmi ošklivé počasí, takže se na cvičení nešlo, ale náhradou byla škola. Četař Šorm byl od čety přeložen k jiné setnině a na jeho místo přišel dobrovolník Ladislav Palina, vysoký muž vážného obličej se skřípcem na nose, který byl v občanském životě student filozofie.

Uplynulo mnoho času. Pravidelným cvičením byly delší pochody pro utužení zdatnosti a již se také konaly přípravy k novému pochodovému praporu. Ze skladiště je vydávána celá nová pochodová výstroj a výzbroj a Ladislav je již podruhé přidělen k pochodovému praporu. Posádka jde opět na frontu od hlavy až k patě nově oděna a vyzbrojena. V tuto chvíli Ladislava opět napadá myšlenka, jak to bude dále v blízkosti se zimě v zákopech, když mu není stále dobře. Má obavy, že to v těchto podmínkách dlouho nevydrží. Stále cítí tělesnou slabost a také

mu ještě nechutná jíst, jak tomu bývalo dříve.

Přiblížilo se ráno a na východě oblohy se začínaly červenat malé obláčky, když službu konající vojín probudil celou rotu vojáků ze spánku, otevřel dveře a silným hlasem zvolal: „Vstávat na kafe!“. Celá posádka byla v tu chvíli na nohou, spěchaje do kuchyně pro kávu, kde čekali na rozkaz: „Všichni ven!“. Čekali dlouho, než se na dvoře mohli spěšně zařadit do čtyřřstupu.

Rota opouštěla kasárna v plném pořádku pod velením poručíka Jáníše Němce, který pocházel odněkud od Trutnova. Mířila na cvičení v plné pochodové zbroji do blízkosti města Soproně. Tento den bylo cvičení celého prvního praporu a

Každodenní strádání na vojně nezpůsobovalo vojákům takový smutek a utrpení, jako tomu bylo v období vánočních svátků. Stesk po domově a rodinách byl silnější než nejpevnější vůle.

první rota dostala rozkaz, že na dané znamení musí vzít vesnici a vrch nad ní útokem, neboť měla být obsazena nepřitelem. Před vesnicí se setnina zastavila a utvořila rojnici, kdy byl muž od muže na pět kroků směrem k vrchu nad městem. Na dané znamení se vše hnulo kupředu a za zvuku polnice byl vrch vzat útokem. Po splnění úkolů bylo cvičení ukončeno a dán rozkaz k odchodu zpět do kasáren. Asi půl hodiny před městem je očekávala plukovní hudba. Celý prapor na rozkaz velitele kpt. Doška zastavil. Hudba se vzorně seřadila, kapelník dal znamení a hudebníci začaly hrát rázný pochod a prapor se dal opět

kupředu. Při zvuku hudby se všem vesele pochodovalo, takže nikdo ani necítil únavu a tíži výzbroje na těle.

Uplynulo mnoho dalších dnů a Jan Rejl i jeho nejlepší kamarádi, kteří nebyli uznáni zdravými, byli s asi třemi stovkami dalších odvezeni do Litoměřic. Tak Ladislav opět přišel o několik milých společníků. Měsíc září se schyloval ku konci a nastávalo dosti studené počasí. Silný vítr rval ze stromů zažloutlé listy a plnil jimi příkopy u silnice. Ladislav měl obavy z nastávající zimy. Zima s sebou přinášela především chlad a nebezpečí. Proto měl strach jaké nástrahy v tom studeném bahně a umrzlé zemi na něho budou ze všech stran tlačit.

Uplynul zase delší čas a pochodový prapor čekal na rozkaz vojenského velitelství, aby byl poslán do pozice. Mezi tímto časem si Ladislav požádal o přezkoumání zdravotního stavu. Byl začátek října, což byl poslední možný termín, kdy mohl jít k lékařské prohlídce, a proto se nechal zapsat do lékařské knihy. Ve stanovenou hodinu se ještě s několika dalšími odebral do ordinace. Aniž by lékař udělal nějaký závěr, řekl mu, že může odejít. Při druhé prohlídce, kdy mu bylo o něco hůře, mu změřil teplotu a pravil: „Zjistil jsem váš stav a nemohu vás uznat nemocným, jelikož tak vážné to s vámi není. Nic vám to stále stěžování nepomůže, musíte do pozice a tam vás možná pošlou do nemocnice.“ Smířen s výrokem lékaře byl Ladislav odhodlán, že to snad nějak vydrží.

14. října 1915 nastalo tragické jitra pro celou posádku, kdy byl dán rozkaz, že zítra o jedné hodině odpoledne se z kasáren odjede. Většina vojáků velmi nerada odjížděla na frontu. Stejně smyšlení měla většina Čechů, mimo některých národovců Němců, kterých se nacházelo u pluku asi čtvrtina. Také mnozí Češi austrofilové nebo germanofilové měli ten názor, že je žádáno, aby byl Rus poražen na hlavu. Německou politiku, která směřovala k pokoření Slovanů i Francie z důvodu své rozpínavosti, nepovažovali za výbojnou.

Každému bylo umožněno, aby si zakoupil na cestu, co chce. Ladislav si tedy opatřil potřebné potraviny, do polní láhve rum a takto se připravil na cestu. Druhý den přišel rozkaz, aby všichni nastoupili s veškerým příslušenstvím na dvě kasárna. Nad hlavami vlály červeno-černo-žluté prapory a také červené prapory s půlměsícem uprostřed. Někteří vojáci, zejména němečtí, měli v ruce či na čepici německé a turecké vlaječky.

To se našim vojákům nelíbilo a

pohlíželi na ně s odporem, vida v tom národnostní opovrzení vůči Čechům. Vedle stojící voják Nepasický z Velkého Vřešťova pravil, že ani jediný náš praporek s červenou a bílou barvou tu není. Ještě chtěl něco říci, ale vedoucí čtyř ho okřikl.

Chvilí poté velitel praporu kpt. Došek zavelel německy: „Pochodový prapor, pozor!“ Všichni stáli zpřímá jako svíčky. V tom se opět ozvalo: „Pochodový prapor, vpravo hled!“ Všichni hledíce vpravo spatřili od vrat kasáren přijíždět na koni v průvodu několik důstojníků plukovníka Urbánka, velitele pluku. Kapitán Došek mu jel naproti, postavil se čelem k němu a v pozoru zahlásil: „Pane plukovníku, poslušně hlásím, že 775 mužů je připraveno.“ Pak zasalutoval a obrátil se k mužstvu a zvolal: „Pochodový prapor, pohov!“ Z koně slezl černě oděný muž (zástupce města), postavil se před prapor a zvolal nejprve německy: „Milí vojáci, ...“ a následovala dlouhá řeč, které většina Čechů nerozuměla. Pak pokračoval česky k našim vojákům. Poté přišla na řadu řeč polního kuráta, který nabádal všechny, aby správně bojovali, žehnal jim a přál vítězství jejich zbraním.

Po skončení ceremoniálu a odjezdu důstojníků, kapitán Došek zavelel čtyřstup se dal do pochodu. Pochodový prapor vyšel skrze bránu a za zvuku hudby procházel ulicemi Soproně. Většina chlapců se rozhlížela po ulici na obě strany, kde v oknech občas zahlédly osoby

Legionář Ladislav John, vyznamenaný několika vojenskými řády, prožil všechny vánoční svátky v období války, šest let na vojně. V kontaktu s domovem mu pomáhali pouze dopisy a pohlednice.

sledující pochodový útvar a také spanilé maďarské dívky. Konečně se objevuje nádraží a také stojící vojenský vlak připravený k brzkému odjezdu, který je poveze na ruskou frontu do Haliče, kde budou bojovat za cizí zájmy.

Na kapitánův povel byl dán příkaz nastoupit, a když byl celý útvar rozmístěn ve vozech, vydal se vlak na cestu. Bylo to až po čtvrté hodině odpolední. Projížděli krajinou směrem k hlavnímu městu Budapešti a občas mijeli step porostlou travinami. Jízda ubíhala dosti rychle a pomalu se blížila noc. Ale po večeri ani vidu ani slechu, tudíž mnohým ve voze už kručelo v břichu.

Vlak najednou zastavil na dosti velké stanici a na nákladní budově mohl Ladislav přečíst nápis „Debrecin“. O tomto městě již slyšel z dřívějšího vyprávění starších vojáků, kteří jeli tímto směrem. Proto věděl, že se nachází na dráze, která vede průsmekem Užhorodským v Karpatech do Lvova. Zde bylo sděleno, necht' všichni vystoupí, vezmou si s sebou šálek a že bude podávána večeře.

Kuchyně se nacházela daleko od stanice a sloužila speciálně pro vojenské vlaky, včetně vlaků se zajatci, které zde projížděly. Večeře moc chutná nebyla, skoro za nic nestála a vládla proto značná nespokojenost. Jeden z velících vojáků pravil, že je vidět, že ještě nebyli na pozici, a že si budou muset hodně zvykat. Bude to ještě daleko horší a nejenom jídlo, ale také všechno ostatní.

Po návratu do vlaku ujížděli velmi úrodnou krajinou. Po několika hodinách se přiblížilo vysoké modravé pohoří, které bylo první hradbou karpatských velikánů. Lokomotiva těžce oddychovala stoupajíc do velkého kopce s dlouhou řadou vozů. Ladislav byl potěšen, že do Karpat přijedou za denního světla, aby mohli shlédnout přírodní krásy zdejších hor. Dráha se vinula přes několik tunelů a do tak prudkých kopců, že z vagonu bylo v hloubce pod sebou vidět dráhu, kudy před chvílí projížděli.

Při cestě bylo vidět, že se přijíždí do míst, kde se odehrály těžké boje. Podél trati se místy nacházely hroby padlých vojáků z krvavé vřavy, kdy kulka protivníka udělala konec jejich životům. Hroby označené březovým křížkem ukazují projíždějícím místa, kde mnohý leží v zapomnění a odloučen od svého milovaného domova.

Později už vlak ujížděl mnohem rychleji právě v místech, kde se nacházel památný Užhorodský průsmyk a kde se odbyvaly velké krvavé bitvy. Po krátké době jízdy se posádka ocitla na polské půdě Haliče. Vlak pokračoval hlubokým údolím, kde po obou stranách se do výše

zvedala mohutná temena lesnatých hor. Ještě byla tma, když se vlak zastavil na velkém nádraží a velitel ohlásil u každého vagonu, že mají všichni jít na kávu do nádražní kuchyně. Dle rozkazu se shromáždili do řady, ale bohužel, kdo se opozdil, ten na to doplatil, protože už na něho nic nezbylo.

I zde byly vidět stopy po těžkých bojích, poškozené domy střepinami z děl a v celém městě panoval smutek. Nikde ani živé duše. Mezi tím se Ladislav dozvěděl, že se nacházejí ve známém polském městě Lvově. /Nyní leží na Ukrajině - po II. světové válce byly posunuty hranice/.

Většina z nás se snaží prožít Vánoce v kruhu svých nejbližších. To vojákům ve většině případů nebylo umožněno.

Po delší přestávce se vlak dal opět do pohybu. Ujížděl rovinatou a úrodnou krajinou. Vesnice byly bez života, velmi pusté a smutné, před chalupami si nehrály malé děti, nikde se nepásli koně ani dobytek. Pole zůstávala neoseta, velmi zanedbána a nikde není vidět rolníka přeorávat svou půdu, aby na příští rok vydala potřebnou úrodu. Všudypřítomné ticho vyvolávalo ponuru náladu, neboť ani ptáčka nebylo nikde vidět a jen osamělý havran usedl na ohořelý kmen nedaleko spálené vesnice. Byl to velmi nešťastný kraj, kterým nyní vlak projížděl.

Kolik ta válečná vřava odtrhla členů od rodinných kruhů, kolik rodin upadlo do veliké bídy? Válečná vichřice, která se celou touto oblastí přehnal, zanechala prostě své stopy.

Pokračování příště

Vánoční strom prozářil náměstí

V sobotu 26. listopadu 2011 uspořádalo městečko Mlázovice malou slavnost Rozsvěcení vánočního stromečku.

Rok se s rokem sešel a opět tu máme advent. Mlázovice, podobně jako mnoho jiných obcí, ho zahájily rozsvěcením stromečku s doprovodným programem. Sobotním podvečerem se rozezněly vánoční písně, lidé se začali scházet, vzduch provoněla vůně jehličí a dětské oči byly plně očekávání.

Úvodní slovo, které krásně navodilo atmosféru, patřilo moderátorce akce Renatě Kubíčkové. Následovalo pásmo písniček a básniček, které si připravily se svými učitelkami děti z místní školky. Po nich se svými výkony blýskli jejich větší kamarádi, žáci ZŠ Lázně Bělohrad, také za doprovodu svých vyučujících. Sólové vystoupení si stáhla Kristýnka Frošová,

kteřá zahrála na flétnu.

Děti za krásné vystoupení dostaly malou sladkost, ale největší odměnou jim jistě byl potlesk přihlízejících a hrdé pohledy rodičů, babiček i dědečků. Tatínkové nestačili mačkat spouště foťáků a maminky tajně utíraly slzičky dojetí.

Poté se všichni rozmístili kolem stromečku a společně odpočítali kouzelný okamžik rozsvěcení. Atmosféru doladily koledy znějící z oken Radnice a vůně svařáku podávaného zdarma. Pro děti byl nachystán horký čaj s citrónem. Jen pozvolna se náměstí vyklidňovalo, místním jako by se ani nechtělo domů.

Rozsvěcení byl jen začátek, následovala celá řada předvánočních akcí. V pondělí 5. prosince chodil Mikuláš s Čerty a Anděly. Od 9. do 11. prosince proběhla tradiční vánoční výstava.

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD VE ZNAMENÍ ZVÍŘÁTEK

Po několikaleté přestávce si mohly všechny děti z obce naplno užít průvod městečkem s lampióny. Mateřská školka pro ně připravila také doprovodný program.

Ve středu 2.11.2011 v 16.00 hodin se sešly děti s rodiči a blízkými na zahradě mateřské školy, aby se již tradičně vydaly na lampiónový průvod městečkem, tentokrát ve znamení zvířátek. Než se setmělo, připravily paní učitelky krátký program. Děti si nejprve zatančily, aby si přihlízející mohli prohlédnout jejich krásné masky a poté byly připraveny soutěže. Děti si s pomocí rodičů pomalovaly balónky obličejí zvířátek a čekala je sladká odměna. Následně se všichni přesunuli na náměstí, kde před budovou Radnice rozsvítili lampióny a vyrazili na pochod městečkem. Pro všechny to byl příjemný zážitek, za který tímto děkujeme všem ochotným pomocníkům.

Kristína Robová

ZÁMĚRY PRONÁJMU OBCENÍCH BYTŮ

1) Městys Mlázovice vyhlašuje Záměr č.12/2011 pronájmu obecního bytu v bytovém domě Novopacká č.p.1. Jedná se o byt s dispozicemi 2+1, o rozloze 68m². Byt je bez nábytku, pouze v kuchyni je k dispozici sektorová kuchyňská linka se sporákem. Topení je ústřední na zemní plyn. Předpokládaný termín nastěhování je 2/2012. Žádosti o tento byt je možné podávat do 16. ledna 2012 do 12.00h na OÚ. Zde je rovněž možné dohodnout prohlídku bytu.

2) Městys Mlázovice vyhlašuje Záměr č.13/2011 pronájmu obecního bytu v bytovém domě Na Ohrádce č.p.188. Jedná se o byt s dispozicemi 3+1, o rozloze 90m². Byt je bez nábytku, pouze v kuchyni je k dispozici sektorová kuchyňská linka se sporákem. Topení je zajištěno z centrální domovní kotelny. Předpokládaný termín nastěhování je 4/2012 (dle rychlosti rekonstrukce). Žádosti o tento byt je možné podávat do 16. ledna 2012 do 12.00h na OÚ. Zde je rovněž možné dohodnout prohlídku bytu.

Zájemci musí splnit řadu přísných podmínek, bližší jsou uvedeny na úřední desce městečka a veškeré informace také obdržíte na Obecním úřadě.

Střípky z našeho městečka

● Městečko dokončilo v listopadu 2011 rekonstrukci volného bytu v bytovém domě Na ohrádce č.p.189. Během ní byla provedena nová instalace elektrorozvodů, výměna podlahových krytin a další drobné úpravy. Do bytu se stěhuje nájemkyně z jiného obecního bytu.

● Pracovníci městečka využili pěkné listopadové počasí a provedli podzemní úklid veřejných zelených ploch. Kromě shrabání listí se dostalo i na odborný řez u trvalek. Obecní zeleň je dobře připravena na přezimování.

● Městečku se podařilo získat od hasičského záchranného sboru dotaci na kompenzaci výjezdu hasičů, nákladů na školení a na neinvestiční nákup vybavení. Za tyto prostředky byl obratem pořízen profesionální záchranný žebřík, který již slouží výjezdové jednotce.

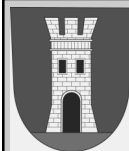
● Koncem listopadu 2011 se uskutečnil pravidelný audit hospodaření městečka. Pracovnice Krajského úřadu podrobně přezkoumaly účetnictví, nakládání s majetkem a celkové hospodaření městyse Mlázovice. Závěrem konstatovaly, že vše odpovídá právním náležitostem a hospodaření obce je bez závad.

● Obec pokračuje v úpravách a údržbě svých budov. V průběhu celého roku se vyklízela bývalá základní škola a prodával nepotřebný inventář. V listopadu byla zahájena demontáž staré nefunkční vzduchotechniky v této budově a také ve školce. Rozvody překáží ve využití prostor obou objektů, způsobují energetické ztráty a jejich budoucí použití již není možné. Vzhledem k tomu, že tubusy byly osazeny do stavby a teprve poté obezděny, je jejich demontáž velmi náročná. Jakmile to čas dovolí, bude odstraňování nefunkční vzduchotechniky probíhat i na Radnici.

HASIČI ZASAHOVALI V BĚLOHRADĚ

6. listopadu 2011 si připsali mlázovičtí hasiči další zásah. Tentokrát pomáhali při požáru rodinného domku v Horní Nové Vsi.

Do nedělní půlnoci chybí jen několik minut, když je vyhlášen poplach. Mlázovičtí hasiči odjíždí v plném počtu k požáru rodinného domu v Lázních Bělohradě. Na místě, kde již pracuje profesionální jednotka z Nové Paky a dobrovolní hasiči z Nové Paky a Lázní Bělohradu zjišťují, že hoří půda domku. Provádí rozebrání střešní konstrukce s následným hašením a opakované prohledání budovy, ve které se má nacházet majitel. Hledání bylo negativní, po uhašení požáru se kolem 3 hodiny ranní vrací zpět domů.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.11/2011, vydáno 30.11.2011, nákladem 270 ks

Vydává: Městečko Mlázovice

Redakční rada: Tomáš Komárek, Martin Vágenknecht, Blanka Johnová

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz